BALTAIS NAMS

Viceprezidenta birojs

Izplatīt nekavējoties
2010. gada 6.maijs

Viceprezidenta Baidena runa Eiropas Parlamentā

Parlamenta ēka
Brisele, Beļģija

12:30 pēcpusdienā (pēc vietējā laika)

VICEPREZIDENTS BAIDENS: Prezidenta kungs, paldies par jūsu ievadvārdiem. Bija prieks uzņemt jūs Vašingtonā un Baltajā namā. Un man ir liels gods, un es gribētu piebilst – privilēģija, izmantot iespēju uzrunāt šādu cienījamu auditoriju. Es strādāju parlamentā, kurā kopā bija vien 535 locekļi. Šis ir pat lielāks gods.

Kad prezidents Reigans, es atceros prezidenta Reigana uzrunu šeit 1985. gadā, citējot īru dzejnieku Viljamu Batleru Jītsu, runājot par viņa dzimto Īriju dzejolī ar nosaukumu „Lieldienu svētdiena, 1916.", kur viņš teica „Viss ir mainījies, mainījies pilnībā. Ir dzimis briesmīgs skaistums." Kopš 1985.gada daudz kas ir mainījies un briesmīgs skaistums ir dzimis.

Kā jūs, dāmas un kungi, zināt, man ne vien ir prieks otro reizi būt šeit, Briselē, kā viceprezidentam; kā jūs droši vien zināt, daži amerikāņu politiķi un amerikāņu žurnālisti sauc Vašingtonu par „brīvās pasaules galvaspilsētu". Tomēr man šķiet, ka šai lieliskajai pilsētai ar 1000 gadu vēsturi, kas ir Beļģijas galvaspilsēta, Eiropas Savienības mājas un NATO galvenā mītne, arī ir pilnas tiesības pretendēt uz šo nosaukumu.

Kā likumdevējs ar 36 gadu pieredzi parlamentā es jūtos īpaši pagodināts uzrunāt Eiropas Parlamentu. Prezidents Obama un es bijām pirmie partneri 50 gadu laikā, kam pēc kandidēšanas izdevās no likumdevējiem iekļūt Baltajā namā. Tādējādi mēs abi uzsākām savu darbu izpildvaras posteņos ar dziļu cieņu pret darbu, ko jūs veicat šeit, Eiropas demokrātijas bastionā.

Kopā ar maniem bijušajiem kolēģiem ASV Kongresā jūs un es pārstāvam vairāk nekā 800 miljonu cilvēku. Apstājieties un mirkli padomājiet: divas vēlētas institūcijas, kas rada likumus gandrīz astotajai daļai pasaules iedzīvotāju. Tas patiešām ir ievērojami.

Un tagad Lisabonas līguma ietvaros jūs esat uzņēmušies vairāk pilnvaru un plašāku atbildību, kas nāk līdz palielinātajai ietekmei. Un mēs to apsveicam. Mēs to apsveicam, jo mums, Amerikas Savienotajām Valstīm, ir nepieciešami spēcīgi sabiedrotie un alianses, kas mums palīdzētu risināt 21.gadsimta problēmas, daudzas no kurām ir tās pašas, tomēr daudzas arī atšķiras no iepriekšējā gadsimta problēmām.

Ļaujiet man apgalvot visskaidrākajā veidā: Obamas-Baidena administrācijai nav šaubu par Eiropas Savienības nepieciešamību un tā atbalsta dinamisku Eiropas Savienību. Mēs esam pārliecināti, ka šī savienība ir absolūti būtiska Amerikas izaugsmei un drošībai ilgtermiņā. Tāpēc mēs par to nešaubāmies.

Visus gadus, kamēr es vadīju ASV Senāta Starptautisko attiecību komiteju, man bija iespēja satikt daudzus Eiropas likumdevējus no nacionālajām likumdošanas institūcijām, tajā skaitā dažus no jums, kas šodien esat šajā zālē. Tāpēc pēc visiem šiem gadiem es augsti novērtēju, es augsti novērtēju, cik svarīgi bija izveidot vienīgo starpvalstu parlamentu pasaulē, ko ievēl vispārējās vēlēšanās. Tik ļoti daudz kas ir mainījies.

Un es priecājos, ka ar Transatlantiskā likumdevēju dialoga starpniecību jūs veidojat spēcīgas attiecības ar ASV Kongresu. Un es ceru, ka birojs, ko jūs atvērāt Vašingtonā pagājušajā mēnesī, šīs saiknes stiprinās.

Kolēģi, šajā nedēļā pirms 65 gadiem, mazāk nekā 200 kilometrus uz dienvidiem no šejienes, nacistu līderi parakstīja beznosacījumu padošanos, kas pielika punktu Otrajam pasaules karam Eiropā.

Nākamajā dienā svinības uzvirmoja Taimskvērā un Pikadilijas laukumā. Gavilējoši pūļi dejoja Elizejas laukos un pilsētu laukumos visā Alianses vienotajā pasaulē. Un šeit, Briselē, pateicības dievkalpojums – pateicības dievkalpojumā baznīcas apmeklētāji dziedāja Lielbritānijas, Beļģijas un ASV valstu himnas.

Šajā priecīgajā dienā – 1945. gada 8. maijā – šis kontinents gulēja drupās, mazāk nekā 30 gadu laikā divreiz pilnībā karu izpostīts. Šī brīža mierīgā un apvienotā Eiropa un Eiropas Parlaments ikvienam dzīvam toreiz būtu šķituši fantāzija.

Un tomēr, pateicoties jūsu līdzpilsoņu gribai un valstsvīriem tādiem kā Žans [sic] Henrijs Spāks, kā vārdā šī zāle ir nosaukta, Roberts Šūmans un Žans Monē, un vīzijām, kas radīja parlamentu un atnesa viņam Prezidenta Brīvības medaļu no prezidenta Lindona Džonsona, šeit mēs esam sapulcējušies šajā zālē. Šeit esat jūs.

Vienkāršs līgums starp sešām valstīm ar mērķi radīt kopēju ogļu un tērauda tirgu pārauga ekonomiskā un politiskā varenībā; kopienā, kas uzticīga domas brīvībai, pārvietošanās brīvībai un uzņēmējdarbības brīvībai; Eiropā, kas pēc kāda politiķa teiktā, ir ne tik daudz vieta, kā ideja.

Un es esmu šeit, lai no jauna apstiprinātu, ka prezidents Obama un es, mēs ticam šai idejai, labākai pasaulei un labākai Eiropai, ko šī ideja jau ir palīdzējusi radīt; Eiropai, kur visas dalībvalstis ir ieguvējas, vienoti apspriežot tirdzniecības līgumus un cīnoties ar vides degradēšanu; Eiropai, kas veicina kultūras un politiskās vērtības, kas manai valstij ir kopīgas ar jums visiem; Eiropai, kas ir viens vesels, Eiropai, kas ir brīva un Eiropai, kur ir miers. (Aplausi.)

Kā prezidents Obama teica Prāgā mazliet vairāk nekā pirms gada, spēcīga Eiropa nozīmē spēcīgāku partneri Amerikas Savienotajām Valstīm un mums ir nepieciešami spēcīgi partneri. Tāpēc mēs darīsim visu, kas mūsu spēkos, lai atbalstītu šos jūsu lieliskos centienus. Tā kā

pēdējie 65 gadi ir parādījuši, ka tad, kad amerikāņi un eiropieši velta savu enerģiju kopīgam mērķim, nav gandrīz nekā, ko mēs nespējam paveikt.

Kopā, ar Maršala plāna palīdzību mēs no jauna uzcēlām Eiropu un, iespējams, veicām vislielākās investīcijas cilvēces vēsturē. Kopā mēs uzcēlām pasaulē visilgāk pastāvošo drošības aliansi – NATO un militāro un politisko spēku, kas ciešāk sasaistīja Ameriku un Eiropu un turpmākajās desmitgadēs sasaistīja mūs vēl ciešāk.

Kopā mēs izveidojām lielāko komerciālo sadarbību pasaules vēsturē, kas aptver aptuveni 40 procentus pasaules tirdzniecības un palīdz tuvināt nepieredzētas labklājības un tehnoloģisko inovāciju ēru. Un kopā mēs esam snieguši palīdzību un cerību tiem, kas cietuši humānajās katastrofās vairāk vietās nekā es varu pieminēt, no Rietumbalkāniem līdz Kongo un šobrīd notiekošajam darbam Haiti.

Tiem skeptiķiem, kas neraugoties uz šiem sasniegumiem, turpina apšaubīt transatlantisko attiecību stāvokli vai manas valsts attieksmi pret vienotu Eiropu, mana atbilde ir: pat ja ASV un tās zemes, ko jūs visi pārstāvat, nevienotu vērtības un mantojums, kas kopīgi daudziem miljoniem mūsu pilsoņu, tajā skaitā man, jau mūsu globālās intereses vien mūs vienotu.

Attiecības starp manu valsti un Eiropu šodien ir tik stipras un tik svarīgas, cik mēs visi – cik vien svarīgas tās jebkad ir bijušas visiem mums. Šis gadsimts ir radījis jaunus izaicinājumus, kas ir ne mazāk bīstami nekā tie, kas nāca iepriekš 20.gadsimtā. Un kopā – kopā mēs pieveicam tos vienu pa vienam. Tie ir sarežģīti. Tie ietvers nesaskaņas. Bet mēs risinām tos pa vienam.

Klimata izmaiņas, viens no lielākajiem draudiem, ar ko sastopas mūsu planēta, Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa strādā, lai panāktu, ka visas valstis, un it īpaši ekonomiski visspēcīgākās, dod savu ieguldījumu globāla risinājuma panākšanā. Mēs visi skatāmies, skatījāmies un veicām lielu soli uz priekšu Kopenhāgenā. Tagad mums jāturpina īstenot emisiju samazināšanu, kā arī finanšu un caurspīdīguma jautājumus šinī sakarā. Un mums jāpalīdz visjutīgākajām valstīm – no Arktikas ziemeļos līdz Klusā okeāna salām, kas ir šīs draudošās krīzes vēstneši.

Afganistānas un Pakistānas nemierīgajās teritorijās mēs strādājam kopā, lai sagrautu, atbruņotu un sakautu Al-Qaeda un Talibanu karotājus un apmācītu Afganistānas armiju un policiju, lai viņu valdība varētu aizsargāt savus cilvēkus un neradīt draudus tās kaimiņiem.

Lai celtu Afganistānas pārvaldības kapacitāti, Amerikas Savienotās Valstis, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis iegulda nozīmīgus finanšu resursus un arī civilos resursus.

Kaut arī šo svarīgo misiju uzturēšana ne vienmēr ir bijusi populāra, jūs visi, tāpat kā es zinām, ka tā ir nepieciešama. Kā vadītājiem mums ir pienākums pamatot mūsu iedzīvotājiem, ka tas ir nepieciešams mūsu kopējās drošības dēļ. Kaut arī , ticiet man kā politiķim, kas ir bijis amatā pēdējos 38 gadus, es saprotu, ka tas nav viegli. Es varu jums garantēt, ka manā valstī tam nav vairāk atbalsta kā jebkurā no jūsu valstīm.

Šis ir vēl viens iemesls, kāpēc Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa stāv plecu pie pleca, lai neļautu Irānai iegūt kodolieročus, šāds scenārijs varētu apdraudēt tās pilsoņus un radīt draudus tās kaimiņiem, tajā skaitā dažiem no mūsu tuvākajiem sabiedrotajiem.

Kopā – kopā mēs stājāmies uz bezprecedenta sadarbības takas ar Irānas līderiem. (Aplausi.) Un, dāmas un kungi, neraugoties uz to, ko domāja daži skeptiķi, prezidents teica, ko domāja, ka mēs sniegsim roku jebkurai pusei, kas atvērs savu dūri. Savas administrācijas darbības sākumā prezidents Obama apgalvoja, ka mēs esam gatavi sadarboties ar Irānu uz savstarpēju interešu un cieņas pamata.

Kopā ar mūsu sabiedrotajiem esam skaidri pateikuši Irānas līderiem, kā viņi varētu sākt atgūt uzticību starptautiskajā sabiedrībā, tajā skaitā nodrošinot pieeju viņu iepriekš nedeklarētajām bagātināšanas iekārtām un apmainot maz bagātinātu urānu pret degvielu izpētes reaktora darbības nodrošināšanai.

Bet, kā pasaule tagad ir novērojusi un redzējusi, Irānas līderi ir noraidījuši mūsu kolektīvos labas gribas centienus un turpina veikt pasākumus, kas apdraud reģionālo stabilitāti.

Ļaujiet man skaidri pateikt: Irānas kodolprogramma apdraud tās saistības Kodolieroču neizplatīšanas līguma ietvaros un riskē uzsākt kodolbruņošanās sacensību Tuvajos Austrumos. Vai tas nebūtu ironiski – vai tas nebūtu ironiski, ka tad, kad dzelzs priekškars ir kritis un savstarpējie kodoliznīcināšanas draudi starp lielvarām ir mazinājušies, dažās nestabilākajās pasaules daļās rastos jauna bruņošanās sacensība. Tā būtu ironija, kuras īstenošanās pieļaušanu mūsu bērni, mūsu mazbērni un mazmazbērni mums, manuprāt, nepiedotu.

Pie tam Irānas vadība atbalsta teroristu organizācijas un šis atbalsts turpinās nemazinoties. Un tā turpina bez sirdsapziņas pārmetumiem vajāt tos savas valsts pilsoņus, kas mierīgi iziet ielās, prasot taisnīgumu, saprotot, ko valdības ir parādā saviem pilsoņiem [tā ir] visu valdību pienākuma nodevība.

Teherāna ir acīmredzamas izvēles priekšā: pakļauties starptautiskajiem noteikumiem un atkal pievienoties atbildīgo nāciju sabiedrībai, uz ko mēs ceram, vai pieņemt tālākās sekas un arvien lielāku izolāciju.

Ņemot vērā Irānas radīto apdraudējumu, mēs saglabājam uzticību mūsu sabiedroto drošībai. Tāpēc mēs esam izveidojuši pakāpenisku, adaptīvu raķešu aizsardzības programmu, lai atturētu un aizsargātos pret raķešu uzbrukumiem šim kontinentam – šim kontinentam. (Aplausi.)

Un, dāmas un kungi, mēs arī strādājam kopā NATO ietvaros, lai sagatavotos pret virkni drošības apdraudējumu nākotnē, tajā skaitā, lai nodrošinātu enerģētisko un kiberdrošību. Un mēs turpinām atbalstīt ciešu sadarbību drošības jomā starp NATO un ES.

Pagājušajā gadā Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa ātri un izšķiroši rīkojās, kad pasaule zaudēja stabilitāti finanšu krīzes dēļ, kas bija šausmīgāka nekā jebkura cita kopš Lielās depresijas. Un tā rīkojoties, mēs kolektīvi palīdzējām novērst to, ko cilvēki paredzēja – pilnīgu pasaules ekonomikas sabrukumu.

.

Un šodien Prezidents Obama un es uzmanīgi sekojam ekonomiskajai un finanšu krīzei Grieķijā un Eiropas Savienības centieniem to atrisināt. Mēs apsveicam atbalsta pasākumu kopumu, ko Eiropa izskata kopā ar Starptautisko Valūtas fondu. Un mēs gan tieši, gan arī caur SVF atbalstīsim jūsu centienus glābt Grieķiju.

Šie un daudzi citi piemēri, ko es būtu varējis minēt, parāda, kāpēc Eiropa arvien ir ne vien Amerikas lielākais tirdzniecības partneris, bet arī mūsu svarīgākais sabiedrotais.

Dāmas un kungi, mūsu priekšgājēji sanāca kopā šajā nedēļā pirms vairāk nekā sešdesmit gadiem, lai sāktu veidot institūcijas, kas nodrošinātu, ka 21.gadsimta tumšākās lappuses vairāk neatkārtojas ne šī gadsimta atlikušajā daļā, ne arī 21. gadsimtā. Šīs institūcijas – šī institūcija ir bijusi ļoti sekmīga. Bet tagad mums jāvērš savi skatieni uz šī jaunā gadsimta izaicinājumiem, ko es minēju sākumā."Pasaule ir mainījusies, mainījusies pilnībā. Ir dzimis šausmīgs skaistums."

Droši vien vissarežģītākais apdraudējums, ar ko sastopamies šodien, ir tas, ko mūsu pilsoņiem rada ar valstīm nesaistītas personas un vardarbīgi ekstrēmisti, it īpaši, Dievs pasargi, ja šie vardarbīgie ekstrēmisti būtu tikuši pie jebkādiem masu iznīcināšanas ieročiem.

Šim postam nav robežu, nav nevienas. Neviena nācija, lai cik spēcīga vai bagāta, organizēta un spējīga tā būtu, nevarētu viena cīnīties ar šādu apdraudējumu. Tas vienīgi var tikt veiksmīgi ierobežots, ja izvirzām to par kopēju mērķi. Un tas ir tieši tas, kas mums jādara.

Jaunās pilnvaras, ko šim parlamentam ir piešķīris Lisabonas Līgums, nodrošina jums lielāku lomu šajā cīņā un lielāku imperatīvu valdīt atbildīgi.

ASV valdība un šis parlaments ir cīnījušies ar problēmu, kā aizstāvēt savus pilsoņus, neatsakoties no pamattiesībām, uz ko balstās mūsu sabiedrības. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums ir pienākums un mēs varam gan aizsargāt savus pilsoņus, gan saglabāt mūsu brīvības.

Kopš stāšanās amatā pagājušajā gadā Prezidents Obama un es esam vadījušies pēc mūsu konstitūcijas un mūsu konstitūcijas uzliktā pienākuma tiekties pēc „pilnīgākas saskaņas".

Sekojot šim mērķim, viens no mūsu pirmajiem oficiālajiem darbiem bija izbeigt tās pratināšanas, kas deva niecīgus rezultātus un kuras mēs ar tīru sirdsapziņu nevarējām turpināt. (Aplausi.)

Mēs likām slēgt aizturēšanas centru Gvantanamo līcī, kas bija kļuvis par netaisnības simbolu un kaujas saucienu teroristiem. Un mēs novērtējam – (aplausi) – un mēs novērtējam atbalstu, lai cik grūti jums nācās par to izšķirties, tomēr tik daudzi no jums sniedza šim pasākumam.

Mēs šīs lietas darījām, jo tāpat kā jūs, prezidents Obama un es noraidām maldīgo izvēli starp drošību un mūsu ideāliem. Mēs esam pārliecināti, ka turēšanās pie mūsu principiem padara mūs tikai stiprākus un kompromisu pieļaušana tajos grauj mūsu centienus plašākā cīņā pret

vardarbīgu ekstrēmismu. Jo kāds ir viņu mērķis? Viņu mērķis ir mainīt to, ko mēs uzskatām par vērtību, mainīt veidu, kā mēs izturamies.

Astoņas dienas pēc 11. septembra uzbrukuma es teicu tūkstošiem studentu lielai grupai manā valstī, ka viņi nevar pieļaut, ka 9/11 pieliek punktu mūsu dzīves veidam, jo tieši to teroristi vēlējās. Es arī teicu viņiem, ka Amerika nevar dominēt šajā jaunajā cīņā, rīkojoties viena pati. Šie vārdi ne vien atbilda tā laika būtībai, bet, manuprāt, tie ir arī izrādījušies patiesi. Un tie ir ne mazāk patiesi šodien.

Man nav jāstāsta šai auditorijai par Eiropas lielisko tradīciju aizsargāt savus pilsoņus pret valdības iejaukšanos viņu privātajā dzīvē, pienākums, kas sakņojas cieņā pret visiem cilvēkiem piemītošo vērtību. Mēs tās saucam par neatsavināmajām tiesībām. Mēs tās esam ierakstījuši savā konstitūcijā.

Un Amerikas cieņa pret privātumu arī ir dziļa, tikpat dziļa kā jūsu. Mūsu konstitūcijas ceturtais labojums aizsargā indivīdus pret nepamatotu valsts veiktu kratīšanu un konfiskāciju, kuru viens no mūsu slavenākajiem advokātiem, kuru viens no mūsu slavenākajiem advokātiem reiz iesauca par „tiesībām būt atstātam mierā". Amerikas Savienoto Valstu Augstākā tiesa ir skaidri pateikusi, ka privātums ir konstitucionāli aizsargāts un pieder pamattiesībām. Un, tāpat kā ES, Augstākā tiesa ir raksturojusi šīs tiesības kā personīgā „goda" jautājumu.

Personīgā līmenī es 36 savas karjeras gadus esmu katru gadu aizstāvējis privātuma tiesības Amerikas Savienoto Valstu Senātā, tāpat kā organizācijas, kas nosaka tos, kas ir visvairāk uzticīgi pilsoniskajām brīvībām. Un katru gadu es, un vēlāk prezidents Obama, bijām starp šiem četriem izvēlētajiem cilvēkiem. Iemesls, kāpēc jums to stāstu, neesmu es, bet gan mūsu administrācijas uzticība indivīda tiesībām. Tagad mainīties nozīmētu padarīt par meliem visu, ko esmu apgalvojis, ka aizstāvu, pēdējos 37 gadus.

Kad es vadīju Senāta Tieslietu komiteju, kas ir atbildīga par Prezidenta nominēto tiesnešu apstiprināšanu, es, kā jau teicu, biju viens no nelokāmākajiem pilsonisko brīvību aizstāvjiem. Un es padarīju par prioritāti noteikt perspektīvo tiesnešu viedokļus par privātumu pirms izlemt, vai viņi var vai nevar doties uz tiesu.

Tomēr prezidents Obama un es tāpat uzskatām, ka valdību primārais un pats pamata un svētākais pienākums ir aizsargāt savus pilsoņus, pilsoņus, kam tā kalpo, kā arī tiesības, kas tiem piemīt.

Prezidents Obama ir teicis, ka drošības nodrošināšana mūsu valstī ir pirmā lieta, par ko viņš domā, pamostoties no rīta, un pēdējā lieta, par ko viņš domā, vakarā ejot gulēt. Man ir aizdomas, ka ikviens pasaules līderis šādi uztver savu lomu.

Patiešām, tiesības uz fizisko drošību ir neatsavināmas ne mazākā mērā kā privātums – tiesības uz fizisko drošību arī ir neatsavināmas. Un valdība, kas atsakās no sava pienākuma nodrošināt tās pilsoņu drošību, pārkāpj viņu tiesības ne mazāk kā valdība, kas apklusina disidentus vai arestē apsūdzētos kriminālnoziedzniekus bez tiesas.

Un tā, kolēģi, pat – pat tagad, kad mēs šeit šodien pulcējamies, mūsu ienaidnieki izmanto jebkuru ieroci, ko viņi var iegūt, lai veiktu jaunus un iznīcinošus uzbrukumus līdzīgus tiem, kas satricināja Ņujorku, Londonu, Madridi un daudzas citas vietas pasaulē.

Lai viņus apstādinātu, mums jāizmanto visi pieejamie likumīgie ieroči – likumu uzraudzība, militārie, izlūkošanas un tehnoloģiskie ieroči – tie, kas ir saskaņā ar mūsu principiem, mūsu likumiem un mūsu vērtībām. Mēs cīnāmies daudzās frontēs, no drosmīgiem vīriešiem un sievietēm, kas dienē ārzemēs mūsu militārajos spēkos, līdz pacietīgiem un nenogurdināmiem likumu uzraudzības profesionāļiem, kas izmeklē sarežģītus un aizdomīgus finanšu tīklus.

Tā šonedēļ mūsu muitas darbinieki un robežsargi, izmantojot pasažiera informācijas datus, aizturēja personu, kas tika turēta aizdomās spridzināšanas mēģinājuma izdarīšanā Ņujorkas Taimskvērā, kad viņš mēģināja pamest valsti.

Ir būtiski, ka mēs uzturam ikvienu posteni, kas mums saskaņā ar likumu ir, lai apstādinātu šādus uzbrukumus.

Un šī iemesla dēļ mēs esam pārliecināti, ka Teroristu finansiālās izsekošanas programma ir būtiska mūsu, tāpat kā jūsu, drošībai – es pieņemu. Tā ir sniegusi svarīgus pavedienus pretterorisma izlūkošanā abās Atlantijas okeāna pusēs, izjaucot sazvērestības un galu galā glābjot dzīvības. Tas ir būvēts – tajā ir iebūvētas rezerves iespējas, kas nodrošina, ka personīgā informācija tiek respektēta un izmantota vienīgi pretterorisma mērķiem. Tomēr es nevainoju jūs, ja to apšaubāt.

Mēs saprotam jūsu bažas. Tāpēc mēs strādājam kopā, lai tās kliedētu, un es esmu pilnīgi pārliecināts, ka mēs varam gan veiksmīgi izmantot šo ieroci, gan arī garantēt privātumu. Ir svarīgi, ka mēs to darām un ir svarīgi, ka mēs to darām, cik vien ātri iespējams.

Kā bijušais Amerikas Savienoto Valstu senators es arī zinu, cik grūti var būt pieņemt smagus lēmumus, ko prasa globālie izaicinājumi, tajā pat laikā saglabājot uzticību vietējām vērtībām. Man ir aizdomas, ka jūs visi tam ejat cauri katru reizi, kad balsojat šajā parlamentā.

Jo ilgāk mums nav vienošanās par Teroristu finansiālās izsekošanas programmu, jo lielāks ir teroristu uzbrukuma risks, kas varētu būt ticis novērsts. Kā vadītājiem mums ir kopīga atbildība izdarīt visu iespējamo likuma ietvaros, lai aizsargātu tos 800 miljonus cilvēku, kam mēs kopā kalpojam.

Mums iepriekš ir bijušas nesaskaņas. Mums noteikti atkal būs nesaskaņas. Bet es tāpat esmu pārliecināts, ka Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa spēj pārvarēt 21. gadsimta izaicinājumus, kā mums tas izdevās 20. gadsimtā, ja mēs runājam un uzklausām viens otru, ja mēs esam godīgi viens pret otru. (Aplausi.)

Dāmas un kungi, "drosme," kā Vinstons Čerčils mūs mācīja, "ir tas, ko nozīmē piecelties un runāt. Drosme ir arī tas, ko nozīmē apsēsties un klausīties." Kaut arī šopēcpusdien esmu

runājis es viens pats, esiet droši, ka es – mana valdība un mans prezidents - mēs esam atgriezušies pie uzklausīšanas – mūsu sabiedroto uzklausīšanas.

Dāmas un kungi, tā nebija nejaušība, ka Eiropa kļuva par manu pirmo aizjūras galamērķi viceprezidenta amatā, tāpat arī prezidentam. Tā nav nejaušība, ka mēs kopš tā laika esam jau daudzreiz atgriezušies. Amerikas Savienotajām Valstīm ir nepieciešama Eiropa. Un es ar cieņu piebilstu, ka Eiropai ir nepieciešamas Amerikas Savienotās Valstis - mēs esam viens otram tagad nepieciešami vairāk nekā jebkad agrāk. (Aplausi.)

Tādējādi es uztveru šīs nedēļas gadadienu kā tādu, kas sniedz apsveicamu iespēju, apliecināt saikni, ko mūsu tautas izveidoja sen atpakaļ posta ugunīs. Tagad, tāpat kā toreiz, tiecoties pēc ideāliem un meklējot partnerus, eiropieši un amerikāņi skatās viens uz otru pirms skatīties uz citiem.

Tagad, tāpat kā agrāk, mums ir tas gods un mēs esam pateicīgi būt jums blakus cīņās, kas vēl būs. Tāpēc, vēlreiz, es esmu šeit, lai viennozīmīgi paziņotu: prezidents Obama un Džo Baidens spēcīgi atbalsta vienotu, brīvu un atvērtu Eiropu. Mēs spēcīgi atbalstām jūsu centienus. Mēs vēlam jums labu ātrumu. Un lai Dievs svētī jūs visus un lai Dievs pasargā visus mūsu kareivjus. Liels, liels paldies jums. (Aplausi.)

Beigas 12:58 pēcpusdienā (pēc vietējā laika)